

Hrádocký prameň

September 2018, číslo 19

*So všetkým, čo vo mne sídli,
s dôverou
sa k Tebe uberám.
S chuťou
vítaziť i prehrávať.
So silou
nevzdať sa a bojovať.
S túžbou
slúžiť a nikdy nesklamať.
S radosťou,
nad darmi čo si požehnal.
S vdakou,
za to,
kým som a čo mám.
So smútkom
za tým,
čo sa živote už minulo.
S nádejou
čistej lásky
v nebesiach.*

*So všetkým, čo vo mne sídli,
Ty sám
si hravo poradiš.*

Čas letí akosi prirýchlo. Len pred chvíľou sme sa rozlúčili so školským rokom a už naše deti opäť sadajú do školských lavíc. Za ten čas sme prežili veľa, tak obzrime sa na chvíľu trochu späť. Začíname na konci mája. Za spomienku to určite bude stáť.

Konfirmácia

je slávnostným prijatím pokrstených mladých ľudí medzi dospelých členov cirkvi a to na základe osobného vyznania viery v Trojjediného Pána Boha a potvrdenia krstnej zmluvy. Konfirmáciou sa človek stáva právoplatným dospelým členom cirkvi.

Slávnosť konfirmácie sme v našom cirkevnom zbore mali 27. mája 2018 a medzi sebou sme privítali nových dospelých členov cirkvi: Adelku, Anett, Leu, Klárku, Natálku, Paľka, Mareka a Martina.

Kostol bol pekne vyzdobený, dýchal slávnostnou atmosférou, príbuzní i my, ostatní sme prišli podporiť našich vzácných mladých v ich dôležitom kroku na ceste viery. Biele šaty dievčat a biele košele chlapcov boli symbolom Božej bielej – symbolom čistoty - keď nám skrze Kristov kríž bola daná šanca začať odznova, očistiť sa od svojich hriechov, šanca lepšieho života, nádej na spasenie.

Naším milým konfirmandom sa prihovorila sestra farárka i brat dozorca. Po vyznaní svojej viery prijali požehnanie a bola im po prvýkrát prislúžená slávnosť Večere Pánovej. Konfirmácia – to nebol koniec etapy vzdelávania sa v Božích veciach ale bola začiatkom nového života s Bohom.

Vítame ich teda medzi sebou, pozývame medzi nás, budeme radi, keď ich kroky budú smerovať medzi nás znova a znova. Ako prijaté a požehnané Božie deti budú môcť rásť na spoločných bohoslužbách, mládežníckych stretnutiach, aktivitách i celozborových podujatiach.

-zk-

Deň parkov a záhrad

Tento rok (3.6.2018) sa konal desiaty ročník kultúrno-vzdelávacieho podujatia „Víkend otvorených parkov a záhrad“, kde počas tohto víkendu mala verejnosť možnosť navštíviť parky, záhrady a iné otvorené plochy, mohla vidieť priestory, kam sa bežne nedostane a mohla tak vnímať aj kultúrne, spoločenské či historické hodnoty nášho zeleného dedičstva.

Do tejto aktivity sa zapojilo aj mesto Liptovský Hrádok. Vybraté boli niektoré priestranstvá, medzi ktoré patrí naša cirkevná záhrada (okrem iného aj záhrada rímsko-katolíckej farnosti, či záhrada na hrade v Liptovskom Hrádku). Táto aktivita bola zaujímavá aj ako prostriedok pre spoznávanie Liptovského Hrádku pomocou kvízových otázok. Každý „súťaže chtivý“ mohol na základe letáčka navštíviť jednotlivé miesta zapojené do projektu, priamo na mieste odpovedať na otázku, ktorej riešenie bolo treba odhaliť priamo na mieste, potom ho zapísať do dotazníka a získať pečiatku navštíveného miesta. Vyhodnotenie tejto mini súťaže prebiehalo na hrade v Liptovskom Hrádku.

Naša záhrada je nám známa. Organizujeme v nej spoločné zborové aktivity, stretáva sa tu mládež pri športových aktivitách, slúži ako oddychová zóna s preliezkami pre škôlkárov našej cirkevnej materskej školy. Ľuďom mimo nášho zboru však zatiaľ nebola príliš známa. Preto nás potešilo, keď medzi nás zavítali aj ľudia, ktorí nie sú evanjelikmi ale v meste ich bežne stretávame. Bolo milé, že po vyplnení kvízovej otázky hneď „neutekali“ zháňať ďalšie pečiatky do zbierky,

ale radi si s nami posedeli, ponúkli sa koláčikmi či živánskou, ktorú sme pre nich pripravili. Deti mali možnosť vysúšať preliezky, šmykl'avky i pieskovisko v „Noemovej arche“, starší sa zapájali do volejbalu. Domov sme sa rozišli až v podvečer, s vdácnosťou za požehnaný deň a priateľské vzťahy, ktoré sme mali možnosť nadviazať.

-zk-

Bazár vo farskej záhrade

Ako mnohí určite viete, v našom cirkevnom zbore sa každý štvrtok stretávajú mamičky v Mamiklube. Sú zohratá partia, ktorá medzi sebou rada privíta ďalšie nové mamičky. Rozprávajú sa o svojich radoostiach, starosti predkladajú Pánu Bohu, vymieňajú si svoje skúsenosti, dajú si spolu kávu a v milom, rodinnom prostredí prežijú ich ratolesti 2 – 3 hodinky pri hrách, zábave i biblickom príbehu, pochopiteľnom malým deťom. Stretnutia sú obohacujúce pre deti i ich matky. O ich činnosti sme písali v predchádzajúcom čísle nášho zborového časopisu, ktorý môžete nájsť na web stránke www.ecavlh.sk.

Týmto vzácnym maminám skrsla myšlienka usporiadať bazár s vecami, ktoré sa pri rýchlom raste našich maličkých často stávajú nepotrebnými, ktoré však zároveň môžu veľmi dobre poslúžiť rodinám s menšími deťmi.

Tento bazár (9.6.2018) sa podarilo zorganizovať veľmi úspešne. Konal sa v zborovej záhrade a okrem predávania a kupovania bolo postarané o občerstvenie zúčastnených i o zábavu pre deti. Počasie prialo tejto aktivite pod holým nebom a z predaja sa získala zaujímavá sumička, ktorá však nešla tým, ktorí veci doniesli na predaj, ale tento bazár mal predovšetkým s charitatívny rozmer. Výťažok z predaja putuje rodine v Liptovskom Hrádku, ktorá finančnú pomoc práve potrebuje. Táto rodina bola vybratá Komunitnou nadáciou Liptov a pôjde mimo pôsobiska evanjelického zboru v Liptovskom Hrádku. Týmto by sme chceli poukázať na to, že cirkevný zbor nie je uzavretý

okruh ľudí, ktorý podporuje len svoje aktivity a rieši svoje problémy.

Týmto chceme deklarovať, že cirkev je tu pre všetkých a rada podporí tých, ktorí to práve potrebujú, je tu pre mesto Liptovský Hrádok a pre ľudí v ňom – bez ohľadu na príslušnosť k nejakej skupine či spoločenstvu. Nakoľko Komunitná nadácia Liptov dobre pozná problematické oblasti v našom meste a pracuje s tými, ktorí podporu potrebujú, rozhodli sme sa v dôvere ponechať výber príjemcu výťažku z predaja práve na nich. Veríme, že rozhodli správne.

-zk-

Zborový deň

Spolu v rozhodnutí, spolu v zápase, spolu v požehnaní

Sedemnásty jún 2018 bola krásna, slnečná nedeľa, deň stvorený na výnimočné chvíle. Blížiaci sa koniec školského roka a túžba stretnúť sa všetci ako rodina, boli dostatočnými dôvodmi preto, aby sme v našom cirkevnom zbore zorganizovali zborový deň.

Už ráno sa v zborovej záhrade pripravovali lavičky a stoly pre spoločné posedenie, zakladal sa oheň a pripravovali suroviny na spoločný obed – „guláš v záhrade“.

O 9.00 hod. začali misijné Služby Božie, ktoré boli tematicky zamerané na blížiaci sa koniec školského roka, hovorili sme o tom, čo je úspech v ľudských očiach a čo v Božích. Pýtali sme sa, aké by sme dostali vysvedčenie v „Božej škole“ s predmetov : Láska, Viera, Odovzdanosť Bohu, Milosrdenstvo a podobne. Tému nám obrazne dopĺňal príbeh o Danielovi a židovských chlapcoch odvlečených do Babylónie. Kreslený príbeh zaujal a bol dobre zrozumiteľný aj deťom. Chlapci sa ani v zajatí neodklonili od Božích pravidiel a za to boli požehnaní. Spolu boli v rozhodnutí neodkloniť sa od Božích ciest, spolu boli v zápase a pokušeníach, až napokon boli spolu aj požehnaní. Služby Božie boli spestrené svedectvom zo študentského života, piesňou nám poslúžila naša kapela, zaspievali sme si aj detské piesne, študenti a dospelí, pôsobiaci v školstve mali možnosť prijať požehnanie pred nastávajúcim koncom školského roka.

Po bohoslužbách náš spoločný deň pokračoval ďalej.

Spolu sme sa mohli porozprávať pri koláčiku a káve, ukrytí pred slniečkom v zborovej miestnosti či v príjemnom prostredí záhrady za kostolom. Kým sa dováral spoločný guláš, deti mali deti možnosť vyskúšať preliezky, zahrať si futbal a starší strávili popoludnie pri volejbale. Po spoločnej modlitbe sme sa pustili do guláša, ktorý sa vydaril. Rozchádzali sme sa pred večerom, slniečko príjemne zapadalo a my sme boli vďační za požehnanie tohto dňa, za Božiu prítomnosť v spoločenstve na bohoslužbách, za jedlo, ktoré sme mali, za spoločné zdieľania sa, krásne počasie a za všetkých tých, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispeli k realizácii tohto vzácneho a milého podujatia.

-zk-

Nedeľná turistika

Spoločenstvo sa dá budovať rôznym spôsobom. Niekedy stačí jedna krátka výzva - mládežnícka pozvánka na malú túru ako vhodný program na nedeľný podvečer. Miesto stretnutia: evanjelický kostol v Liptovskom Hrádku, 17.00 hod., 1.7.2018.

Kto mohol, ten prišiel. Stretlo sa nás deväť – plus jeden psík. Naším „horským vodcom“ bol náš brat dozorca, Janko Pavlík, ktorý ako lesný inžinier dobre pozná okolitú prírodu a k prírode má blízky vzťah. Spolu so svojím psíkom nás viedol svahmi v okolí Kráľovej Lehoty, až sme napokon z vrcholu hory mohli obdivovať krásu okolitej prírody. Cítiť obdiv k veľkej Svoriteľskej moci, cítiť radosť, že naše fyzické sily dokázali zvládnuť svah a mať v sebe pokoj, keď slniečko pomaly zapadalo a končil sa deň. Tento malý výlet je dobré spomenúť, lebo vnímame, že naše stretnutia majú svoj zmysel, že sa spolu vieme a chceme stretnúť, že sa neobmedzujeme len na presne určený deň a čas, ale že chceme robiť viac, že spoločný čas je pre nás dôležitý kedykoľvek a kdekoľvek. Potešilo nás, že sa k mládežníckej výzve pridali dospelí, medzi nimi brat dozorca Janko Pavlík i sestra farárka Anička Belanji a že táto „mládežnícka túra“ nebola jedinou.

-zk-

Dorastová chata - Istebné

„Dobrý boj som dobojoval, beh dokonal, vieru zachoval. Už mi je pripravený veniec spravodlivosti, ktorý mi dá v onen deň Pán, ten spravodlivý sudca, a to nielen mne, ale aj všetkým, ktorí milovali Jeho zjavenie.“ 2. Tim 3,7

Tak, ako už býva dobrým zvykom - letné prázdniny mladí ľudia využívajú na rôzne campy, festivaly a výlety. Aj mladí nášho zboru sa v júli vybrali na letný camp, resp. predĺžený víkend na Orave v dedinke Istebné od 19. do 22. júla. Naším hlavným cieľom počas chaty bolo budovanie vzťahov, ktoré sme chceli ešte viac prehĺbovať počas celého tábora a samozrejme to, aby aj skze ten čas, ktorý sme spoločne mohli stráviť, boli mladí privádzaní bližšie k Pánu Bohu.

Názov tábora bol „Road trip“, čo v preklade znamená na cestách. A práve na campe sme pátrali a boli na cestách po stopách veľmi významnej biblickej postavy, a to Pavla. Biblické témy odkrývali život Pavla, od jeho obrátenia, životnej služby až po dokončenie behu, ktorý Pavol dokonal.

Aj napriek rôznym prekážkam, ktoré predchádzali času na tábore, sme mohli zažiť Božie milosrdenstvo a poznávať Pána Boha ako Toho, ktorý sa o nás stará, nech sme v akejkol'vek situácii. Verím, že každý jeden účastník campu mohol zažiť Otcovu prítomnosť a lásku.

Sima Čúzyová

Návšteva z Nórska

Čo Pán Boh zaseje, tomu dovolí vzklíčiť a nechá rásť. Ináč to nie je ani s naším priateľstvom s bratmi a sestrami z Nórska. Zdá sa, akoby náhodou, pred rokmi vyhládali a navštívili náš cirkevný zbor, akoby náhodou cítili potrebu nadviazať s nami priateľské vzťahy – náhody však neexistujú a už vtedy boli tieto udalosti priamym Božím zásahom. Odvtedy nás niekoľkokrát navštívili, na spoločné stretnutia s nimi sme pripravili program i príjemné rodinné prostredie. Pred dvomi rokmi sme pre zmenu - na ich pozvanie - vycestovali do Nórska my. V minulom roku prišla nórska výprava do nášho zboru, ubytovali sme ich vo svojich domácnostiach, pripravili pre nich duchovný i turisticko-poznávací program. Tí, ktorí nemohli prísť hromadne – prišli neskôr individuálne. Tento rok opäť prišli na Slovensko, do Starého Smokovca, kde mali spolu s ďalšími kresťanmi s Nórska, Švédska a Dánska (asi 60 ľudí) biblické školenia. Napriek tomu, že mali svoj program a Smokovec je predsa len trochu vzdialený od Liptovského Hrádku, našli si čas a šesť nórskejších priateľov prišlo medzi nás. Tešili sme sa na toto stretnutie, zvlášť s nimi bolo naozaj radostné.

Prežili sme spolu takmer tri hodiny v zborovej záhrade, ugrilovali dobré mäsko, posedeli pri káve, koláčikoch a rozhovoroch. Spomínali na to, čo sme spolu prežili v minulosti, pýtali sa, čo je u nich i u nás doma nové. Zaujímal sa o náš cirkevný zbor ako o celok. Bol to vzácny, spoločne prežitý čas, ktorý bol dôkazom toho, že Pán Boh ničí hranice medzi národmi a krajinami, rúca jazykové bariéry a Jeho láska nás spája do jednej rodiny.

-zk-

Detský letný tábor

Tohtoročný detský tábor, ktorý sme organizovali v našom cirkevnom zbore v období 23.- 27. júla mal tému „Vítazný beh“. Apoštol Pavol pripodobňuje život kresťana k takému behu na pretekárskej dráhe. Jednotlivé témy nášho tábora sa zaoberali príbehmi zo života apoštola Pavla, ktoré boli často napínavé a dobrodružné.

Každé ráno sa ozýval spev 30-tich detí rôzneho veku v našej strednej zborovej miestnosti, ktoré chválili Pána Ježiša s celého srdca a tak sme spoločne začínali

deň na našom letnom dennom tábore. Okrem spomínaných Biblických tém sme si každý deň vyrobili zaujímavú aktivitu ako je maľovanie tričiek, vyrábanie náramkov, farbenie šnúrok a tvorba vlajok. Poobede nám naši mládežníci každý deň pripravili veľkú hru, kde sme zbierali body pre svoju skupinu. Mohli ste nás stretnúť v Lipovej aleji, kde sme plnili pripravené úlohy, alebo v blízkom lese, kde sme sa hrali Novinársku hru. Naš tábor nemohol ani inak skončiť ako olympijskými hrami, kde sme súťažili v športových disciplínach na dvore kostola.

Počas tábora sa o nás starali 12-ti vedúci z mládeže a mnohí členovia nášho cirkevného zboru, ktorí nás hostili svojimi koláčmi a ovocím zo záhradky.

Ďakujeme Pánu Bohu za požehnanie vo všetkom, za týždeň spoločného spolužitia, Jeho ochranu, krásne počasie a všetky duchovné dary, ktoré sme prijali.

Zborová chata

Znamená : Po predošlých mnohých skúsenostiach vnímame, že čas, ktorý môžeme prežiť ako spoločenstvo je pre nás dôležitý a potrebný. Potrebujeme sa spoznávať, podporovať a spolu rásť. Chceme prepájať generácie do jednej rodiny. Preto vznikla myšlienka zorganizovať spoločný pobyt s duchovným rozmerom pre všetky vekové kategórie - od maličkých po starkých.

Cieľom je: posilniť spoločenstvo, rásť vo viere, spoznávať sa, navštíviť kraj kde sa narodila a vyrastala naša zborová sestra farárka Anička Belanji.

Skôr, než sme nasadli do áut: niekoľkokrát sme sa spoločne stretli, aby sme vybrali dátum, miesto, objednali chatu. V ďalšej etape sme načrtli základný program, rozdelili zodpovednosť za rôzne zložky programu. Zosumarizovali skladbu prihlásených a navrhli organizačné pokyny. Všetko sme spoločne predkladali Pánu Bohu v modlitbách.

Nastal deň odchodu: Ráno, 18.8.2018 sme do áut naložili batožinu, hudobné nástroje, spoločenské hry, veľké očakávania i modlitby za požehnanie cesty

i spoločných chvíľ. Vyrazili sme spred nášho kostola v Liptovskom Hrádku. Cieľ – Mníchovský potok pri Bardejove. Cesta trvala cca 2,5 hodiny. Nikto nezablúdil a tak sme sa postupne mohli rozdeliť do izieb, poobzerať si prostredie, v ktorom sme sa rozhodli stráviť niekoľko najbližších dní. Prvou spoločnou aktivitou (okrem obeda a večere) bol večerný program. Náš pobyt bol tematicky zameraný na život – s Bohom (téma A. Belanji) život v rodine (téma manželia Pavlíkovci), život v cirkvi (téma I. Plachtinský), život v spoločnosti (téma M. Belanji). Spoločne sme sa modlili a spievali Pánu Bohu na oslavu. Naša chatová „kapela“ si musela pripraviť aj niekoľko detských piesní, lebo účastníkmi nášho 43-členného zjazdu boli aj deti. (pre zaujímavosť - najmladšia účastníčka mala 3 mesiace a najstaršia čosi cez 70 rokov). Zišli sme sa spolu všetky generácie, škôlkári, školáci, dorast, mládež, rodinky i starší. Ráno začínalo rozcvičkou (pre tých, ktorí mali chuť), pokračovali sme raňajkami, piesňami, aktivitkami a doobedným zamyslením, ktoré súviselo s večernou témou. Poobede bolo na oddych, športové hry, kúpanie, túru či rozhovory. Nedeľné doobedie bolo pre nás vzácné. Vybrali sme sa na bohoslužby do neďalekého Sveržova, do dedinky vzdalenej cca 5 km od Bardejova, do rodiska našej sestry farárky Aničky Belanji. Dedinka má malý kostolík, postavený na peknom mieste nad dedinou.

V domácom spoločenstve sme boli milo prijatí. Po bohoslužbách sme dostali pozvanie na kávu k rodičom sestry farárky. Prekvapilo nás záhradné posedenie s množstvom výborných koláčov. To odovzdanie sa a súdržnosť blízkej rodiny našej sestry farárky, ich privítanie i starostlivosť o nás boli tak krásne, že čas prežitý v tóni jabloní na ich záhrade zanechal v nás krásne spomienky. Nedeľný podvečer sme ešte využili na prehliadku historickej časti Bardejova, na posedenie pri kávičke či zmrzline, poprechádzali sme sa popri fontánach a navštívili aj evanjelický kostol, kde sme mali možnosť porozprávať sa s bratom farárom a dozvedieť sa viac o histórii mesta a živote ich zboru. Poobedie v nasledujúci deň sme venovali spoznávaníu okolia– pešou túrou cez kopec do Bardejovských kúpeľov. Posledné poobedie sme strávili na zrúcaninách hradu Zborov. Každý deň mal predovšetkým duchovný rozmer. Športové aktivity, túra či táborák boli takým príjemným spestrením spoločných chvíľ a príležitosťou porozprávať sa, tvoriť team, budovať rodinu. Verte, domov sa odchádzalo ťažko. Ubehlo to akosi prirýchlo.

Po návrate: Spomienky, zážitky pretrvávali niekoľko dní. Mnohí sme konštatovali, že tento „nultý ročník zborovej chatovačky“ dopadol nad naše

očakávaní. Bol to čas vzácny, čas požehnaný, naplnený Božou prítomnosťou, ale i radosťou, skvelými zážitkami, vtipnými chvíľkami, časom prežitým v zdraví a s výborným počasím.

Verím, že táto udalosť nebola poslednou a že tí, ktorí teraz neboli s nami sa dozvedeli zaujímavé informácie a nabudúce nebudú váhať pridať sa. Chcem vás povzbudiť v rozhodovaní, lebo tento tábor nebol určený len pre vybranú skupinu ľudí – nerozhodoval vek – program bol prispôsobený všetkým vekovým kategóriám. Nerozhodoval čas strávený na chate – každý, kto mohol prísť hoci len na víkend, konštatoval, že aj pár chvíľ investovaných do času s Bohom určite stálo za to. Nerozhodovala doprava – každý, kto auto nemal, mal zabezpečený odvoz s niekým iným. Prihláška bola zostavená tak, že sme sa hneď dozvedeli, kto autom ide a koľko má voľných miest. A napokon – nerozhodovala fyzická kondícia – tí, čo vládali, šli napríklad do kúpeľov pešo, tí čo nevládali (a malé deti) – boli prepravení autami alebo mohli využiť čas na oddych a ostať na chate.

Na záver chcem poďakovať všetkým tým, ktorí vložili do realizácie tejto aktivity svoje schopnosti, svoj talent, svoj čas, obetovali pohodlie či spánok, kreatívne vymysleli hry či pripravili zamyslenia a témy, dovezli i odviezli ostatných či techniku. Predovšetkým však ďakujem Pánu Bohu, že od snov a plánov nás so Svojím požehnaním posunul ďalej – dovolil zrealizovať a zažiť krásne chvíle, na ktoré budeme dlho spomínať.

-zk-

A sme opäť v škole

Druhý september bol nielen poslednou nedeľou pred štartom do nového školského roka ale bol aj nedeľou s misijnými Službami Božími, kde sme si tak trošku netradične – mládežnícky - mohli povedať, že „už to začína“ – začínať môže nielen školský rok, ale aj nový život – život s Bohom, na ktorý sa môžeme tešiť. Už teraz sme mohli prijať veľa povzbudení. Nech teda Pán Boh vedie počas celého školského roka v múdrosti učiteľom i všetkých študentov.

-zk-

Ľubkin rok prežitý v Srbsku

Môj rok strávený v Srbsku sa skončil a ja sa s vdáčnosťou obzerám späť. Proces, ktorým som počas tohto roku prechádzala prezrádza, že sa VŽDY oplatí urobiť odvážny a poslušný krok, aj keď do neznáma. Najbezpečnejšie miesto na zemi je

v strede Božej vôle a ja som mala tú milosť to prežívať. Som vdáčná za možnosť ovplyvniť malú hrstku ľudí, vidieť zmeny a rast, počúvať mnohé príbehy Božieho zásahu, byť súčasťou priamych pracovníkov, nadprirodzene rýchlo sa naučiť jazyk, vidieť zmeny na vlastnom živote a stať sa Božím nástrojom, ďalej ďakujem za úplné zdravie počas celého roka, finančné zabezpečenie, získanie víz, ochranu na každom kroku, starostlivosť a ochotu ľudí okolo mňa, modlitby môjho zboru, ako aj iných ľudí, záujem od všetkých priateľov a vedomie toho, že aj keď som bola sama, Imanuel znamená Boh s nami. Posledné dva mesiace som strávila

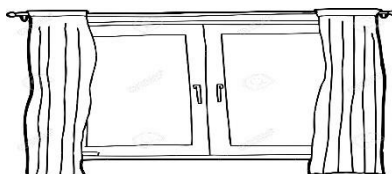
na táboroch. Musím priznať, že po druhom som bola skutočne unavená a neverila som, že zvládnem ešte ďalšie dva. Avšak, ako je zaslúbené v Izaiášovi 40, dostávame novú silu a tak som bez problémov pokračovala ďalej. Spolu som prišla do kontaktu s vyše 150-timi deťmi a tínedžermi a spolu s rôznymi tímami sme im mohli slúžiť. Na posledný tábor, slovenský, prišli posily z našej mládeže, takže hneď mi bolo veselšie. Po skončení sme ešte šli navštíviť slovenský evanjelický cirkevný zbor v Starej Pazovej. Aj keď to bolo náročné leto, beriem to ako hodnotne využité čas a pre môj osobný život premieňajúci. Keď máme jasný cieľ, ostatné veci sa zdajú byť nepodstatné.

Ľubka Plachtiská

Detoxikácia duše

Takmer každý deň sme zat'ážení množstvom povinností, ktoré musíme splniť, kopou problémov, na ktoré musíme nájsť riešenia, organizujeme čas sebe i svojim blízkym tak, aby sa všetko stihlo. Občas sa toho nakopí naraz priveľa – až vtedy si uvedomíme, že nutne potrebujeme oddych, že to neustále „utekanie“ vyčerpáva. Je vzácné, keď sa podarí zažiť pár chvíľ s rodinou. Žiaľ, ľudská psychika nie je nastavená tak, že jednoducho prehodí výhybku do pokojového režimu. Stalo sa mi, že hoci som sa veľmi tešila, že budem so svojím manželom a deťmi konečne oddychovať – myšlienky blúdili inde. Rozmýšľala som nad prácou, prenasledovali ma pochybnosti či som všetko postihala tak, ako bolo treba. Rozmýšľala som nad tým, čo všetko bude treba vyriešiť po návrate domov. Dokonca som mala výčitky, či sme nemohli peniaze použiť na niečo dôležitejšie. Po troch dňoch som si povedala, že musím tieto myšlienky odohnať preč, veď aj tak to z diaľky nevyriešim, že mnohé nezmením, hoci sa budem trápiť a v konečnom dôsledku si neužijem tie vzácne chvíle s rodinou. Začala som sa modliť. Vzápätí som objavila zamyslenia, ktoré hovorili o tom, že sa dnešná spoločnosť až príliš často zaoberá stravovaním, pohybom, detoxikovaním tela – skrátka všetkým, čo prispieva k zdravému životnému štýlu. Málo sa však človek zaoberá detoxikovaním duše – a pritom takýto detox (očista) je veľmi dôležitý. Mysel' často zaplavujú toxické myšlienky, ktorých by sa bolo treba zbaviť a ktoré nás uväzňujú a vytláčajú z nášho života Božie pravdy. Ide hlavne o myšlienky negatívne, strachujúce či kritizujúce. Musíme proti nim bojovať – nie však antibiotikami ani fyzickými silami – ale duchovnými. Božie pravdy musíme hľadať v Biblii a zameriavať sa na veci, ktoré nie sú pozemské, tráviť viac času so živým Kristom, v modlitbách, hoci nás občas manipulujú obavy, strach, vzťahy, pokušenia i rôzne slová od ľudí. Zamýšľala som sa nad tým a Pán Boh konal. Keď som len tak odpočívala a počúvala šum mora a moje myšlienky mali chuť blúdiť niekde inde než som si priala, vyplňala som tento čas modlitbou. Našla som pokoj, radosť zo spoločných chvíľ, pozorovala som moje deti, ako pokojne spia, obdivovala som, čo všetko Pán Boh stvoril okolo nás, bola som vďačná za každý rozhovor, ktorý sme ako rodina mali, za radostný smiech na spoločnom výlete i za bezpečný návrat domov.

Pán Boh mi doprial priestor pre uvedomenie si prítomnosti i vzácných chvíľ a na vlastnej skúsenosti mi ukázal, aké je zlé, keď človeka obťažujú a ničia „toxické“, myšlienky, ukázal spôsob ako s nimi bojovať i liečivú silu vľúdnych a povzbudzujúcich slov od druhých i druhým. Hoci si myslíme, že utečieme zo svojho mikrosveta, odídeme od svojich povinností či práce, odídeme zo svojej krajiny, opustíme kontinent – On je tu stále s nami. Je istotou v neznámom – len treba nakloniť ucho a otvoriť myseľ. Jeho všadeprítomnosť a pokoj, ktorý so sebou prináša je pre nás veľkou milosťou.

Pán ⁹Ježiš povedal ⁵učenikom: „Som DOBRÝM PASTIEROM a ⁸poznám všetky svoje ²ovečky.“ Chcel tým povedať, že je pre svojich učeníkov ako PASTIER pre svoje ³stádo. V tej krajine bolo zvykom, že ⁴PASTIER šiel pred svojím stádom a ovečky ho ⁷poslušne ⁶nasledovali. Každá ovečka mala vlastné meno a poznala hlas svojho PASTIERA. Vždy, keď na ne zavolať, ¹⁰rozbehli sa k nemu. PASTIER bol so svojimi ovečkami vo dne i v ¹noci, aby ich ochránil pred divou zverou a pred zatúlaním.

Do nasledujúcej tajničky doplňte podčiarknuté slová podľa čísiel. Znenie tajničky vám pomôže dokončiť príbeh 😊.

6										
7										

8						
9						
10						
11						

Pokoj

Pred niekoľkými rokmi sme boli na pár dní pri mori. Fascinujú ma večerné alebo skoré ranné prechádzky pri pobreží, keď je naokolo kl'ud a počuť len šum mora. Hladina je pokojná a len vychádzajúce alebo zapadajúce slnko sa odráža na hladine. Dobré sa vtedy premýšľa a modlí.

Raz nás pri popoludňajšom pobyte pri mori zasiahla búrka. Prišla veľmi rýchlo a rozbúrená hladina mi naháňala hrôzu. Prenikol ma strach, keď som si predstavila, že by som v tom momente bola niekde uprostred mora. Už aj pohľad na tie vlny, ktoré človek nedokáže ovládať ani skrotiť, vzbudzovali vo mne rešpekt. Ako rýchlo sa môže všetko zmeniť.

Premýšľala som. Uvedomila som si, že napriek rozbúrenej hladine na povrchu je more vo svojich hĺbinách pokojné. Tam dole, blízko pri dne, je pokoj. Nie je ovplyvňované vonkajšími okolnosťami atmosféry.

Odrazu mi slová Pána Ježiša dávajú iný význam: „Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam, nie ako svet dáva, vám ja dávam. Nech sa vám nermúti srdce a nestrachuje!“ (Ján 14,27)

Pokoj, do ktorého volá a ktorý nám dáva Kristus nie je na chvíľu. On nám dáva pokoj, ktorý má byť trvalým stavom nášho bytia. Ako to, že ho často postrádame? Ako to, že sa veľakrát necháme uniesť do pochybností, reptania, do strachu a zúfania?

Myslím si, že je to ako s morom. Ak vo vzťahu s Kristom zostávame na povrchu, hladina nášho bytia je pod výrazným vplyvom všetkých vonkajších vplyvov atmosféry. Živly okolo nás na nás doliehajú a tlačia. Nevieme sa ubrániť. Na povrchu hladina reaguje na vonkajšie okolnosti a keď príde niečo, čo nás vyruší, čo nás presahuje a nevieme to zvládnuť, reagujeme hnevom, strachom, zúfaním, starosťami a pochybnosťami. Ak je na povrchu slnečno, hladina je pokojná a vtedy sa máme dobre.

Ale Kristus nám dáva pokoj, ktorý nie je ovplyvňovaný vonkajšími okolnosťami. Uvedomila som si, že ak ten pokoj strácame, chyba nie je v jeho kvalite. Je to pokoj, ktorý prichádza od Boha. To je totiž ten pravý pokoj (shalom), ktorý nedá svet, len Boh a preto je dokonalý. Chyba je v nás. Ak si ho nevieme udržať, je to preto, lebo sme stále na povrchu. Ale Kristus pozýva do hĺbín. Sme pozvaní do vzťahu s našim Pánom a Spasiteľom Kristom, skrze Jeho

Ducha vojsť do života hlboko pod hladinu – do hlbín. Tam je pokoj, aj keď hore, na povrchu sa práve strhne obrovská búrka. Tam v hlbine je pokoj. A to ponúka Kristus. Túto cestu otvára. Touto cestou sa stáva On sám. Cestou do pokoja, k zjednoteniu s Bohom. Z tohto zjednotenia s Bohom vzniká dôvera -dôvera ako sladké ovocie vzťahu s Kristom. Dôvera, skrze ktorú viem, že Boh ma chráni, stará sa o mňa, má dobrý úmysel smerujúci k požehnaniu, záleží mu na mne a má ma rád. Nech mi povrch hovorí čokoľvek iné, v hlbine som presvedčená, že na Božom Slove sa nič nezmení. Jeho Slovo prijímam a rešpektujem. A to je pokoj.

Prajem nám všetkým, aby sme aj mimo dovolenkových dní, áno, práve v tých ťažkých chvíľach pracovného alebo iného napätia, mohli ostať v hlbínach Božieho pokoja. V Jeho pokoji sa pozerá z úplne inej perspektívy na záležitosti života, ktoré sa odohrávajú na povrchu a to nás robí slobodnými. Kristus nás oslobodil pre život v Jeho pokoji. Je to dar, za ktorý som nesmierne vďačná. Dar, ktorý dáva každému. Treba len prijať.

Anna Belanji, zborová farárka

Dôležité kontakty:

Cirkevný zbor ECAV na Slovensku Lipt. Hrádok

Hviezdoslavova ul. 142

Zborová farárka: Mgr. Anna Belanji

tel. kontakt: 0918 828 050

V prípade potreby prislúženia Večere Pánovej doma, starším, chorým doma či v nemocnici, ako aj v prípade potreby osobnej spovede či modlitebnej podpory, s dôverou sa obráťte na sestru farárku.

Hrádocký prameň vydáva pre vnútornú potrebu zboru CZ ECAV na Slovensku Liptovský Hrádok. Náklad 150 ks.

Na príprave tohto čísla sa podieľali: Z. Karabínová, M. Gabčová, A. Belanji a ostatní autori uvedení pod jednotlivými príspevkami